

Arrest

nr. 301 226 van 8 februari 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. J.P. LIPS
Louizalaan 523
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Albanese nationaliteit te zijn, op 4 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 28 november 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. J.P. LIPS.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je verklaarde geboren te zijn op (...) in Llugaj (Albanië) en van Albanese origine te zijn. Uit de gegevens in je administratief dossier blijkt dat je staatsburger bent van Albanië. Je hebt je land van herkomst verlaten samen met je vader B.K. (...) (O.V. (...)) en je moeder V.K. (...) (O.V. (...)). Op 8 januari 2020 dienden je ouders in België een verzoek om internationale bescherming in. Op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 werd het verzoek van je moeder ook in jouw naam als vergezellende minderjarige ingediend. Je ouders haalden in het kader van hun verzoek aan in een bloedwraakconflict verzeild te zijn met de familie van Z.I. (...), die op 25 november 2019 dood werd teruggevonden op de autosnelweg richting Pristina. Zijn familie achtte jouw vader verantwoordelijk voor zijn dood omdat hij en Z. (...) voor diens overlijden reeds verwickeld waren in een conflict over de terugbetaling van een openstaande schuld en uw vader hem in dit verband reeds met de dood had bedreigd. Op 2 september 2020 werd het verzoek

van je ouders kennelijk ongegrond verklaard door het CGVS. Er werd in deze beslissing niet alleen zeer ernstige twijfels geuit bij de geloofwaardigheid van de bloedwraakkwestie waarin je familie zou betrokken zijn, daarnaast werd tevens aangestipt dat je ouders geenszins op concrete en overtuigende wijze aannemelijk hadden gemaakt dat zij alle redelijkerwijze en realistische van hen te verwachten mogelijkheden tot het verkrijgen van nationale bescherming in hun land van herkomst Albanië hebben benut, laat staan uitgeput, en dat hun nationale autoriteiten hen geen hulp en/of bescherming zouden kunnen of willen bieden. Het beroep dat je ouders tegen deze beslissing instelden, werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen op 3 augustus 2021. Op 16 augustus 2021 diende je een eigen verzoek om internationale bescherming in. Je verklaart dat jullie Albanië verlieten omdat anders je vader zou vermoord worden. Bij terugkeer naar Albanië zou je niet meer naar school kunnen gaan en zou je vader steeds in huis (thuis) moeten blijven om niet vermoord te worden. Je weet niet wat de oorzaak van al deze problemen is.

Je legde je Albanees paspoort neer ter staving van je verzoek.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er wat jou betreft, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om stukken neer te leggen en opmerkingen te formuleren; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in jouw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat jouw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat je verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die je beide ouders aanhaalden ter staving van hun verzoek, waarvoor de beslissing nu definitief. De door jou aangehaalde feiten, met name dat het leven van je vader in gevaar is in Albanië, hij in Albanië thuis opgesloten dient(de) te leven en jij door de problemen van je vader niet langer naar school kon gaan in Albanië (notities persoonlijk onderhoud CGVS), werden immers integraal opgeworpen door je beide ouders tijdens hun respectievelijke onderhoudsop het CGVS in het kader van hun verzoek (notities persoonlijk onderhoud CGVS vader 11 augustus 2020, p. 5, 8, 9 en 14 en persoonlijk onderhoud CGVS moeder 11 augustus 2020, p. 4 en 7). Deze feiten werden toen door je ouders in verband gebracht met de bloedwraakvete waarin jouw familie verwickeld is. Op 2 september 2020 werd het verzoek van je ouders kennelijk ongegrond verklaard door het CGVS en het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen op 3 augustus 2021. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat u bij het verzoek van je moeder reeds werd ingeschreven als persoon ten laste en dat bijgevolg ook de weigeringsbeslissing in haar verzoek ook voor jou geldt.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Het door jou neergelegde paspoort is niet van die aard bovenstaande appreciatie om te buigen. Jouw identiteit staat ook niet ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker vraagt in het onderhavige verzoekschrift om *“haar te willen horen en haar procedure te willen voortzetten”*.

Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de:

“- Schending van de artikelen van 62 van voormelde Wet van 15 december 1980 juncto 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen ;

- Schending van de artikelen 57/1, §§ 1 (vergezellende minderjarige) en 4 (hoger belang van het kind), juncto 57/6, § 3, al. 1, 6° (minderjarige), 3 en 6 van voormelde Wet van 15 december 1980 in samenhang gelezen met artikel 22bis, al. 4 en 5 (belang van het kind als eerste overweging), én met artikel 3 (gunstiger normen) van de Asiel-Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 (herschikking);

- Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur in het bijzonder de zorgvuldigheidsplicht.”

Verzoeker wijst, zonder nadere duiding, op het EVRM, op overweging 18 en artikel 3 van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011, op artikel 22bis van de Grondwet, op artikel 57/1, § 1 en § 4, artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° en derde en zesde lid, artikel 61/17 en artikel 74/13 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), op het feit dat een bestreden rechtshandeling niet strijdig mag zijn met de wet en op de inhoud van de motiveringsplicht zoals vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen. Hij stelt dat hieraan niet is voldaan.

Verzoeker voert in hoofdorde aan dat de bestreden beslissing buiten de in artikel 57/6, § 3 gestelde termijn is genomen en daardoor rechtsongeldig is. Verzoeker betoogt:

“Verzoekende partij deed op 16 augustus 2021 haar verzoek om internationale bescherming dat op 12 oktober 2021 aan verwerende partij werd overgedragen (cf. stuk nr. 2).

In toepassing van artikel 57/6, § 3, al. 3 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 diende verwerende partij een beslissing in zake binnen de vijftien werkdagen na ontvangst van het verzoek om internationale bescherming te nemen, diende te nemen wat zij onmiskenbaar niet deed.

Bijgevolg kon verwerende partij de bestreden beslissing niet rechtsgeldig op grond van artikel 57/6, § 3, al. 1 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 nemen.

De bestreden beslissing mist rechtsgrond.”

In ondergeschikte orde, wijst verzoeker op de inhoud van de bestreden beslissing en voert hij aan:

“Behalve dat de Bijlage 26 van de moeder van verzoekende partij haar naam vermeldt (cf. stuk nr. 11) bevatten de procedurestukken van haar moeder zoals deze aan onderhavig beroep worden toegevoegd en hier integraal als herhaald dienen te worden beschouwd, te weten chronologisch: de reeds vermelde Bijlage 26 van moeder van 08.01.2020 (cf. stuk nr. 11), de Verklaring DVZ van moeder van 11.02.2020 (cf. stuk nr. 9), de Vrangelijst DVZ van moeder van 11.02.2020 (cf. stuk nr. 8), de Beslissing CGVS van moeder van 31.08.2023 (cf. stuk nr. 6) die de Beslissing CGVS van vader van 31.08.2023 (cf. stuk nr. 7) herhaalt, en het Arrest nr. 238.947 van uw Raad van 3 augustus 2021 (cf. stuk nr. 10), zo blijkt uit nalezing, op geen enkel moment een inhoudelijke overweging van de redenen voor de asielaanvraag van verzoekende partij waarvan nochtans de gevolgen in de realiteit zoals deze door een pedagoog en een psycholoog werden geattesteerd (cf. stukken ms. 3 en 4) .

Het pedagogisch attest en getuigenis van haar schooldirecteur wat specificeert (cf. stuk nr. 3):

(...)

en het psychologisch attest van van haar psycholoog lic. D.C. (...) wat specificeert (cf. stuk nr. 4):

(...)

Wat verwerende partij middels haar « gespecialiseerde protection officer » eveneens zou moeten hebben bemerkt en haar tot een onderzoek ten gronde met de tussenstap van een ontvankelijkheidsbeslissing in de zin van artikel 57/6, § 3, al. 1, 6° in fine van voormelde immigratiewet 15 december 1980 had moeten aanzetten.

Immers de artikelen 22bis, al. 4 en 5 van de Grondwet en 57/1, § 4 van voormelde Immigratiewet van 15 december 1980 schrijven het hoger belang van het kind als eerste overweging voor waartegen artikel 3 van de Asiel-Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 (herschikking) zich niet verzet.

Dat wil concreet zeggen dat verwerende partij de alleenstaande asielaanvraag van verzoekende partij niet ondergeschikt en afhankelijk van de asielaanvraag van de moeder kon maken maar op grond van de geattesteerde vaststelling van de pedagoog en van de psycholoog die zij als « gespecialiseerde protection officer » evenzeer vaststelde minstens had moeten vaststellen, tot een individueel onderzoek ten gronde

van de asielaanvraag van verzoekende partij had moeten overgaan en desnoods in strijd met haar eerder beslissingen van 31 augustus 2020 en het arrest nr. 258.947 van 3 augustus 2021 door uw Raad in zaken de asielaanvragen van haar ouders, had moeten nemen ingevolge de dwingende conflictoplossingsregel van het hoger belang van het kind als eerste overweging, wat zij onterecht, onredelijk en onwettig niet deed, en waardoor zij onzorgvuldig handelde.

Ook wat de vermelding van het in rekening nemen van « de algemene situatie in jouw land van herkomst » met relevantie voor verzoekende partij is in de tekst van de bestreden beslissing niets terug te vinden en evenmin in de stukken van het administratieve dossier zoals deze supra werden besproken.

Om voorgaande redenen handelde verwerende partij onzorgvuldig.

Om dezelfde redenen schendt verwerende partij artikel 57/1, §§ 1 en 4 iuncto artikel 57/6, § 3, al. 1, 6°, 3 en 6 van voormelde Wet van 15 december 1980 in samenhang gelezen met artikel 22bis, al. 4 en 5 van de Grondwet én met artikel 3 van de Asiel-Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 (herschikking).

Om deze en voorgaande redenen zijn de ingeroepen motieven evenmin draagkrachtig

Schending van de motiveringsplicht.

Om voorgaande redenen kon verwerende partij niet redelijkerwijze tot de bestreden beslissing komen.”

2.2. Verzoeker vraagt op grond van het voorgaande:

“het beroep tegen de bestreden beslissing ontvankelijk en gegrond te verklaren;
dienvolgens,

- de bestreden beslissing te vernietigen

en

- verwerende partij te veroordelen tot de kosten van het geding zoniet daarvoor vrijstelling te verlenen.”

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog de volgende stukken bij het verzoekschrift:

“ 3. Attest en getuigenis schooldirecteur van 28 april 2023;

4. Psychologisch attest van lic. D.C. (...) van 2 mei 2023;

5. Gehoorrapport persoonlijk onderhoud van 31.01.2023;

6. Beslissing CGVS van moeder van 31.08.2023;

7. Beslissing CGVS van vader van 31.08.2023;

8. Vragenlijst DVZ van moeder van 11.02.2020;

9. Verklaring DVZ van moeder van 11.02.2020;

10. Arrest RVV nr. 258.947 van 03.08.2021;

11. Bijlage 26 van moeder van 08.01.2020”.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Waar verzoeker in het onderhavige verzoekschrift verzoekt om door de Raad te worden gehoord, dient, nog daargelaten dat hij geheel niet preciseert waarom en waarover hij dan wel zou wensen te worden gehoord, te worden opgemerkt dat de procedure voor de Raad overeenkomstig artikel 39/60, eerste lid van de Vreemdelingenwet schriftelijk verloopt. Overeenkomstig het tweede lid van voormeld artikel mogen verzoeker en zijn advocaat bovendien hun opmerkingen ter terechtzitting mondeling voordragen. Geen andere middelen mogen daarbij worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift uiteengezet zijn. Verzoeker had gelet op voormeld wetsartikel middels het onderhavige verzoekschrift de nodige verduidelijkingen kunnen en moeten doen.

3.2. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist verder dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Artikel 61/17 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Bij het bepalen van de duurzame oplossing geeft de minister of zijn gemachtigde voorrang aan de vrijwaring van de eenheid van het gezin, overeenkomstig de artikelen 9 en 10 van het Verdrag van de Verenigde Naties van 20 november 1989 inzake de rechten van het kind en het hoger belang van het kind”.

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet bepaalt:

“Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land.”

Verzoeker duidt op generlei wijze hoe voormelde artikelen *in casu*, door verweerder en bij het nemen van de bestreden beslissing zouden kunnen zijn geschonden. De bestreden beslissing gaat verder uit van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, behelst geen maatregel tot terugleiding of verwijdering en heeft geen betrekking op het bepalen van de duurzame oplossing in de zin van artikel 61/14, eerste lid, 2° en artikel 61/17 van de Vreemdelingenwet. Ook de Raad spreekt zich in het kader van onderhavig beroep tegen de bestreden beslissing niet uit over zulke maatregel tot terugleiding of verwijdering en/of zulke bepaling van de duurzame oplossing. Derhalve verwijst verzoeker te dezen niet op dienstige wijze naar de inhoud van de voormelde wetsartikelen.

3.3. Verzoeker preciseert verder niet welke bepaling(en) van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet *in casu*, in het kader van het voorliggende verzoek om internationale bescherming dat hij in eigen naam indiende, van toepassing of geschonden zou (den) (kunnen) zijn. Evenmin werkt hij concreet uit waaruit deze schending zou bestaan. Derhalve wordt ook de schending van dit artikel door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.4. Ook verzoekers algemene verwijzing naar het EVRM, zonder te preciseren welk(e) artikel(en) van dit verdrag hij te dezen geschonden acht en zonder uiteen te zetten waaruit deze schending zou bestaan, is omwille van de voormelde redenen niet dienstig.

3.5. Artikel 3 van richtlijn 2011/95/EU, zoals aangevoerd door verzoeker, luidt voorts als volgt: “*De lidstaten kunnen ter bepaling van wie als vluchteling of als voor subsidiaire bescherming in aanmerking komend persoon wordt erkend en ter bepaling van de inhoud van de internationale bescherming, gunstiger normen vaststellen of handhaven indien die met deze richtlijn verenigbaar zijn.*”

Verzoeker toont op generlei wijze aan dat of op welke wijze het voormelde artikel *in casu*, door verweerder en bij het nemen van de bestreden beslissing zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt ook de schending van dit artikel door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.6. Verzoeker voert in het voorliggende verzoekschrift verder aan dat rekening moet worden gehouden met het hoger belang van het kind en wijst in dit kader op artikel 22*bis* van de Grondwet, op overweging 18 van richtlijn 2011/95/EU en op artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet.

Hoewel het hoger belang van het kind krachtens de voormelde bepalingen, waaronder artikel 57/1, § 4 van de Vreemdelingenwet, een doorslaggevende overweging vormt die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet leiden tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming, kan een loutere verwijzing naar dit hoger belang echter niet volstaan om in hoofde van verzoeker het bestaan van een nood aan internationale bescherming in de zin van artikel 48/3 en/of 48/4 van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Het gegeven dat de belangen van het kind bij elke handeling die het kind aangaat de eerste overweging vormen, kan geen afbreuk doen aan de eigenheid van het asielrecht, waarin de artikelen van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Het voorgaande neemt uiteraard niet weg dat met verzoekers leeftijd en met de eventuele aan deze leeftijd verbonden risico's in hoofde van verzoeker bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst in hetgeen volgt en bij de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming terdege rekening wordt gehouden.

3.7. Waar verzoeker opmerkt dat de bestreden beslissing niet werd genomen binnen de door artikel 57/6, § 3, derde lid van de Vreemdelingenwet gestelde termijn, wijst de Raad er verder op dat de voormelde termijn een termijn van orde betreft en dat de Vreemdelingenwet geen sanctie voorziet indien deze termijn wordt overschreden. Dat deze termijn wordt overschreden, heeft, in tegenstelling met wat verzoeker tracht te laten uitschijnen, aldus geenszins tot gevolg dat de commissaris-generaal niet (langer) bevoegd zou zijn om een ingediend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont voorts niet aan welk belang hij heeft bij het aanvoeren dat zijn verzoek om internationale bescherming sneller had moeten worden behandeld. Hij kan immers niet beweren benadeeld te zijn door de langere duur van de procedure nu hij hierdoor langer bescherming genoot tegen de beweerde vervolging en aanvullende stukken kon verzamelen ter staving van zijn verzoek. Daarenboven zijn er geen

wettelijke bepalingen of beginselen die de commissaris-generaal of de Raad toelaten internationale bescherming toe te kennen louter omdat het verzoek om internationale bescherming niet binnen een bepaalde termijn werd afgehandeld.

3.8. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.9. In dit kader wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier van oordeel is dat er wat jou betreft, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om stukken neer te leggen en opmerkingen te formuleren; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat, kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Dat er aan zijn bijzonder procedurele noden als begeleide minderjarige op passende wijze en middels de nodige steunmaatregelen werd tegemoet gekomen, wordt door verzoeker namelijk niet betwist. Integendeel geeft hij expliciet aan dat verwerende partij aan deze noden tegemoet kwam.

In zoverre verzoeker daarnaast twee attesten bij het verzoekschrift voegt waaruit zou moeten blijken dat hij met psychologische problemen kampt, dient te worden opgemerkt dat uit deze attesten hoegenaamd niet kan worden afgeleid dat verzoeker omwille van het feit dat hij met psychologische problemen zou kampen niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) of mocht worden geacht om zijn procedure internationale bescherming te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten, en dit omdat aan hem niet de nodige bijkomende steunmaatregelen werden verleend. Uit deze attesten kan namelijk in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker daadwerkelijk zou kampen met psychologische problemen; laat staan dat hieruit zou kunnen worden afgeleid dat deze psychologische problemen van zulke ernstige aard zouden zijn (geweest) dat verzoeker daardoor niet of onvoldoende bij machte zou zijn (geweest) of mocht worden geacht om zijn procedure internationale bescherming in te leiden of te doorlopen, om in dit kader de verschillende gehoren te volbrengen en om zijn asielrelaas daarbij op een gedegen wijze uiteen te zetten. Vooreerst dient in dit kader te worden vastgesteld dat het opvalt dat beide attesten werden opgemaakt nadat de bestreden beslissing werd genomen en in de loop van de beroepstermijn voor het indienen van het onderhavige beroep. Aldus lijken deze attesten louter te zijn gesolliciteerd met het oogmerk om deze aan te wenden in het kader van het voorliggende beroep. Dit geldt nog des te meer nu noch verzoekers ouders, noch verzoeker, noch diens advocaat ooit eerder melding maakten van de vermeende psychologische problemen van verzoeker. Verzoeker gaf in de vragenlijst *“bijzondere procedurele noden”* DVZ immers eenduidig aan dat er geen elementen of omstandigheden waren die het vertellen van zijn verhaal of zijn deelname aan de procedure internationale bescherming konden bemoeilijken. Ook bij de DVZ en bij het invullen van de vragenlijst maakten verzoeker en diens ouder geen opmerkingen omtrent eventuele psychologische problemen in hoofde van verzoeker. Noch verzoeker, noch diens advocaat

formuleerde verder enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Evenmin haalde één van hen aldaar aan dat verzoeker zou kampen met psychologische problemen. Dat verzoeker in zijn verzoekschrift plots op de proppen komt met twee attesten om psychologische problemen aan te voeren, en dit ondanks dat hij reeds jarenlang in België vertoeft, kan dan ook bezwaarlijk ernstig worden genomen. Bovendien werd het eerste attest opgesteld door de directrice van zijn school. Er kan bezwaarlijk gesteld worden dat zulke directrice over de vereiste expertise beschikt om psychologische problemen te attesteren. Voorts wordt in dit attest slechts op algemene en ongefundeerde wijze beweerd dat verzoeker een grote emotionele fragiliteit zou vertonen, moeite heeft met verandering en op moeilijke momenten angst zou vertonen en zou wenen. Het tweede attest gaat verder niet uit van een psychiater doch wel van een psycholoog. Daarenboven blijkt uit dit attest nergens hoelang de betreffende psycholoog verzoeker reeds zou hebben opgevolgd en/of op hoeveel ontmoetingen tussen deze psycholoog en verzoeker hetgeen in dit attest gesteld wordt is gebaseerd. Verder lijkt dit attest louter en alleen te zijn gebaseerd op de gezegden en de gedragingen die verzoeker stelde ten overstaan van de opsteller van dit attest. In zoverre in dit attest, dit bovendien op louter en bijzonder algemene wijze, wordt aangegeven dat verzoeker zou kampen met symptomen van angst en posttraumatische stress in verband met zijn migratie en de problemen van zijn ouders in zijn land van herkomst, wordt hierop *in concreto* nergens verder ingegaan en blijkt daarbij nergens dat en op welke wijze dit alles zou zijn nagegaan. Uit het attest blijkt aldus hoegenaamd niet dat of op welke wijze verzoekers vermeende problemen en symptomen zouden zijn onderzocht op hun waarachtigheid. Nergens uit dit attest blijkt dat verzoeker aan enig psychiatrisch of cognitief onderzoek zou zijn onderworpen. Evenmin wordt in dit attest ook maar enige concrete diagnose gesteld of enig ziektebeeld geschetst. Uit dit attest kan dan ook geheel niets worden afgeleid over de waarachtigheid en/of de precieze aard en ernst van de vermeende klachten en symptomen van verzoeker en/of de concrete invloed en impact van deze beweerde klachten en symptomen op verzoekers algemene en dagdagelijkse functioneren. Bovendien wordt er nergens in dit attest enige concrete en sluitende uitspraak gedaan over de (mogelijke) invloed die deze vermeende klachten zouden hebben (gehad) op verzoekers vermogen om gedurende de onderhouden in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming accurate en waarheidsgetrouwe verklaringen af te leggen over de kernelementen in dit verzoek om internationale bescherming. Nergens wordt in dit attest aldus *in concreto* aangegeven of aangetoond dat, waar, op welke wijze of in welke mate de beweerde problemen van verzoeker een deelname in zijner hoofde aan de procedure internationale bescherming zouden hebben verhinderd of bemoeilijkt en/of zouden verhinderen of bemoeilijken.

Verzoeker zelf laat daarenboven na om in het kader van het voorgaande ook maar enige verdere, concrete en nuttige duiding te verstrekken. Hij vergenoegt zich er namelijk toe op algemene wijze te verwijzen naar de twee voormelde, neergelegde attesten. Verzoeker toont daarbij niet *in concreto* aan dat, waar of op welke wijze zijn vermeende, voormelde problemen van invloed zouden zijn geweest op zijn gezegden; laat staan dat hij zou aantonen of aannemelijk maken dat, waar of hoe zulks concreet van invloed zou zijn geweest op de beoordeling van zijn verzoek om internationale bescherming en de inhoud van de bestreden beslissing.

Bovendien maakte verzoeker van het voorgaande, zoals reeds hoger werd opgemerkt, niet de minste melding in de vragenlijst 'bijzondere procedurele noden' van de DVZ. Integendeel gaf hij daar uitdrukkelijk en duidelijk aan dat er volgens hem geen elementen of omstandigheden waren die hem zouden kunnen hinderen bij het vertellen van zijn relaas en bij zijn deelname aan de procedure internationale bescherming. Verder formuleerde noch verzoeker, noch diens advocaat enig bezwaar tegen het plaatsvinden van het gehoor en het invullen van de vragenlijst bij de DVZ en/of tegen het plaatsvinden van het persoonlijk onderhoud bij het CGVS. Evenmin maakte verzoeker, diens ouder of diens advocaat eerder reeds enige melding van al dan niet ernstige psychologische problemen in hoofde van verzoeker. Uit de betreffende stukken, zoals opgenomen in het administratief dossier, blijkt bovendien duidelijk en genoegzaam dat al deze onderhouden op normale wijze zijn geschied en dat zich tijdens deze onderhouden geen problemen voordeden. Uit de inhoud van deze stukken blijkt dat verzoeker tijdens deze onderhouden in staat was het gesprek te volgen, de gestelde vragen begreep en hierop doorgaans concrete antwoorden kon formuleren. Uit de stukken van het dossier kan aldus in het geheel niet worden afgeleid dat verzoeker – al dan niet ten gevolge van een trauma of psychologische problemen – niet in staat zou zijn geweest om de kernelementen van zijn verzoek op een dienstige en volwaardige wijze uiteen te zetten. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker een kopie van de notities van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS opvroeg en bekwam en nu hij over het voorgaande ten overstaan van het CGVS geen opmerkingen formuleerde. Verzoeker voerde in zijn opmerkingen bij de notities van het persoonlijk onderhoud immers enkel een correctie door omtrent het aantal broers en zussen van zijn vader. Bijgevolg wordt hij, overeenkomstig artikel 57/5^{quater}, § 3, vijfde lid van de Vreemdelingenwet, geacht in te

stemmen met de rest van de inhoud van deze notities en kan hij heden bezwaarlijk voorhouden dat deze inhoud zou zijn gekleurd door een vermeend trauma of door psychologische problemen.

Dient derhalve te worden besloten dat verzoeker niet concreet aantoont of hard maakt dat er bijkomende steunmaatregelen hadden moeten worden genomen. Evenmin preciseerd hij waaruit deze steunmaatregelen dan wel hadden moeten bestaan. Voorts duidt hij niet hoe dit van invloed had kunnen zijn op de behandeling van zijn verzoek om internationale bescherming of de in de bestreden beslissing gedane beoordeling.

In zoverre verzoeker daarnaast zou trachten te laten uitschijnen dat uit het door hem neergelede psychologische attest zou kunnen worden afgeleid dat de problemen die zijn ouders zouden hebben gekend in Albanië zouden stroken met de werkelijkheid, kan vooreerst worden verwezen naar de reeds hoger gedane vaststellingen inzake het ter staving van deze problemen neergelegde psychologische attest. Verder kan nog worden opgemerkt dat zulke psychologische attesten op zich geenszins kunnen volstaan om aan te tonen dat verzoeker en/of diens ouders in verzoekers land van herkomst daadwerkelijk werden gevisieerd of vervolgd en dat verzoekers verklaringen, laat staan de verklaringen van zijn ouders, zouden berusten op de waarheid. Dient immers te worden opgemerkt dat zulk "medisch" attest geenszins een sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin de hierin vastgestelde verwondingen werden opgelopen. De arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt en rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Een arts kan echter nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en dient zich hiervoor te steunen op de gezegden van de patiënt. Dit geldt des te meer in het geval van een medisch attest, opgesteld door een psycholoog of een psychiater. Meer nog dan in het geval van een arts die zich kan verlaten op fysieke letsels en symptomen, is een psycholoog of een psychiater bij het vaststellen van zijn diagnose en de eventuele achterliggende feiten immers afhankelijk van hetgeen hem in de gezegden van zijn patiënt wordt aangereikt.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat, zo al aangenomen zou kunnen worden dat verzoeker zou kampen met psychologische problemen, *quod non*, verzoeker hoegenaamd niet aantoont of aannemelijk maakt dat hij in het kader van deze beweerdde problemen in zijn land van herkomst geen toegang zou hebben tot de nodige begeleiding, ondersteuning en behandeling. Hoe dan ook toont verzoeker niet aan dat de aangevoerde psychologische problemen in zijner hoofde op zich vervolging zouden uitmaken of dat hij op basis hiervan vervolging zou riskeren. Evenmin toont verzoeker middels enig begin van bewijs aan dat dergelijke vervolging of een mogelijk gebrek aan behandeling enig verband zou houden met één van de in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet bepaalde vervolgingsgronden. Verder dient te worden opgemerkt dat deze problemen gelet op het bepaalde in artikel 48/4, § 1 van de Vreemdelingenwet geen verband houden met de criteria zoals bepaald in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming en dat hij zich voor wat betreft de beoordeling van deze medische elementen dient te richten tot de geëigende procedure.

3.10. De bestreden beslissing is geschraagd op artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer *"de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten."*

In het licht van voormelde bepaling, wordt in de bestreden beslissing geheel terecht gemotiveerd: *"Na onderzoek van alle stukken aanwezig in jouw administratief dossier dient voorts vastgesteld te worden dat jouw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.*

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er een eindbeslissing werd genomen over een verzoek om internationale bescherming dat in zijn naam werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat je verzoek om internationale bescherming volledig berust op dezelfde gronden die je beide ouders aanhaalden ter staving van hun verzoek, waarvoor de beslissing nu definitief. De door jou aangehaalde feiten, met name dat het leven van je vader in gevaar is in Albanië, hij in Albanië thuis opgesloten dient(de) te leven en jij door de problemen van je vader niet langer naar school kon gaan in Albanië (notities persoonlijk onderhoud CGVS), werden immers integraal opgeworpen door je beide ouders tijdens hun respectievelijke onderhouden op het CGVS in het kader van hun verzoek (notities persoonlijk onderhoud CGVS vader 11 augustus 2020, p. 5, 8, 9 en 14 en persoonlijk onderhoud CGVS moeder 11 augustus 2020, p. 4 en 7). Deze feiten werden toen door je ouders in verband gebracht met de bloedwraakvete waarin jouw familie verwickeld is. Op 2 september 2020 werd het verzoek van je ouders kennelijk ongegrond verklaard door het CGVS en het beroep tegen deze beslissing werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen verworpen op 3 augustus 2021. Hieraan kan nog worden toegevoegd dat u bij het verzoek van je moeder reeds werd ingeschreven als persoon ten laste en dat bijgevolg ook de weigeringsbeslissing in haar verzoek ook voor jou geldt.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen elementen hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

Het door jou neergelegde paspoort is niet van die aard bovenstaande appreciatie om te buigen. Jouw identiteit staat ook niet ter discussie.”

Verzoeker voert ter weerlegging van de voormelde motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift geen dienstige argumenten aan. Waar verzoeker verweerder verwijt dat met de individuele redenen voor zijn verzoek om internationale bescherming, zoals deze moeten blijken uit de bij het verzoekschrift gevoegde attesten, geen rekening werd gehouden, dient immers te worden opgemerkt dat verzoeker dit bezwaarlijk aan verweerder kan verwijten. Vooreerst kan in dit kader worden opgemerkt dat, in tegenstelling met wat verzoeker beweert, in het kader van het verzoek om internationale bescherming dat door verzoekers ouders (en ook in verzoekers naam) werd ingediend, verzoekers ouders wel degelijk allebei en expliciet werden ondervraagd omtrent de redenen waarom verzoeker niet zou kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst. Noch verzoekers vader, noch verzoekers moeder haalde daarbij de heden aangevoerde individuele redenen in hoofde van verzoeker aan. Zij gaven beide slechts aan dat verzoeker (op termijn) ook diende te vrezen in het kader van bloedwraak, dat verzoekers vader en op termijn verzoeker zouden riskeren te worden gedood en dat verzoeker omdat zijn vader hem niet kon begeleiden niet naar school zou kunnen gaan (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekers vader, p.14; notities van het persoonlijk onderhoud van verzoekers moeder, p.7). Daarenboven haalde ook verzoeker zelf de voormelde, individuele redenen in zijn hoofde op 31 januari 2023 niet aan wanneer hij bij verweerder werd gehoord in het kader van het huidige verzoek om internationale bescherming, dat hij in eigen naam indiende. Evenmin legde hij ter staving van deze redenen enig attest neer bij het CGVS. Verzoeker haalde bij het CGVS enkel aan dat hij schrik had dat zijn vader zou worden gedood wanneer deze buitenkwam en dat hij daarom en omdat zijn vader hem niet meer kon vergezellen niet meer naar school kon gaan. Wanneer hem werd gevraagd of hij nog ergens anders schrik voor had, antwoordde verzoeker: “Neen, buiten dat ik ook schrik heb dat mijn papa gedood zal worden”. Nogmaals gevraagd of hij als hij zou terugkeren naar Albanië nog ergens anders schrik voor zou hebben, stelde verzoeker opnieuw duidelijk van niet. Even verder gaf hij nogmaals expliciet aan dat er geen andere zaken waren waarom hij niet zou willen terugkeren naar Albanië (administratief dossier, notities van het persoonlijk onderhoud van verzoeker, p.5). Dat verweerder de heden en in het verzoekschrift aangevoerde individuele redenen in hoofde van verzoeker niet heeft onderzocht en besproken, is dus enkel en alleen te wijten aan het feit dat verzoeker deze redenen zelf nooit eerder te kennen gaf.

Dat verzoeker de in het voorliggende verzoekschrift en middels een verwijzing naar de bij dit verzoekschrift gevoegde attesten van zijn directrice en een psycholoog aangevoerde individuele redenen nooit eerder aanhaalde, doet bovendien op zich reeds ernstig afbreuk aan de ernst en de oprechtheid van deze redenen. Waar verzoeker voorhoudt en waar in de neergelegde attesten gesteld wordt dat hij het moeilijk heeft met en angst heeft voor verandering, alsmede dat hij zijn vrienden en omgeving in België niet wilt achterlaten, dient bovendien te worden opgemerkt dat het loutere gegeven dat verzoeker bij een terugkeer naar Albanië, net zoals eenieder die verhuist naar een andere regio of een ander land, initieel enkele aanpassingsmoeilijkheden zou kunnen ondervinden onvoldoende zwaarwichtig is om aanleiding te kunnen geven tot de toekenning van internationale bescherming aan verzoeker. Dit geldt nog des te meer nu verzoeker hierin kan worden bijgestaan door zijn ouders, in wiens hoofde eveneens werd vastgesteld dat zij geen nood aan internationale bescherming hebben en van wie aldus kan worden verwacht dat zij samen met verzoeker terugkeren naar dit land, nu verzoeker in Albanië blijkens de notities van zijn persoonlijk onderhoud en van de persoonlijke onderhouden van zijn ouders nog beschikt over een ruim

familiaal netwerk in Albanië en nu verzoeker op generlei wijze aantoont of aannemelijk maakt dat hij in dit kader in Albanië ook niet zou kunnen bogen op de nodige andere begeleiding, hulp en ondersteuning.

3.11. Gelet op het voorgaande, dient te worden besloten dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een apart verzoek rechtvaardigen.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van verzoekers verzoek om internationale bescherming en dient het onderhavige beroep te worden verworpen.

3.12. Verzoeker duidt voor het overige niet op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen door verzoeker niet op dienstige wijze aangevoerd.

3.13. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend vierentwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT